

man er berettiget til at stride ind og paa-lægge særlige Forsigtighedsregler udenfor Købstæderne og Kjøbenhavn, og det er en stor Mangel. Naar der skal være store Oplag af Petroleum paa et Sted, bør der i alle Tilfælde af Hensyn til andre Men-nesker tages adskillige Forholdsregler, blandt andet, fordi Petroleum jo foruden at være et let antændeligt Stof ogsaa frembyder den meget store Fare, at, naar der gaar Ild i en Beholdning, og Beholderen som Følge deraf sprænges, slyder Petroleumet ud og slyder rundt omkring og kan altsaa paa den Maade udbrede sig og angribe mange andre Bygninger. Derfor er det en Forholdsregel, som man, naar nogen vil anlægge et større Petroleumsoplag, andet-steds i Almindelighed fordrer iagttagen, og som vistnok ogsaa er meget fornuftig, at der skal være en Grav rundt om det Sted, hvor Petroleumet opbevares, foruden at det nat-URLigvis skal være i passende Afstand fra Beboelsesbygningerne. Hvis nemlig det Tilfælde skulde indtræde, at der gik Ild i Petroleumet, og det flød ud, kunde det løbe ned i denne Grav og derved forhindres i at løbe omkring og anrette Skade i videre Udstrækning. Der maa derfor fastholdes en saadan Afgang for Ministeriet. Hvad disse Avanta angaa, er det, som sagt, en Støvsag, og ligesom der blev gjort en Forandring deri i det andet Ting, er det jo ikke umuligt, at man ogsaa her kunde blive enig om at gøre en saadan.

Der blev dernæst gjort en Bemærkning om det formentlig urimelige i, at man for-lagte, at Krudt skulde opbevares i Metal-beholdere hos Købmænd, og hvor det nu ellers er, medens det derimod kan forsendes i Træfustager. Dertil vil jeg bemærke, at der dog efter min Formening er en ikke ringe Forskel paa, hvorledes det kan forsendes, og hvorledes det kan maasse for en meget lang Tid opbevares, og der kan være Grund til at stille større Fordringer i Henseende til Opbevareningen. Grunden til, at man anser det for utilstrækkeligt at opbevare det i Træ-fustager, er, som ogsaa den sidstnævnte Taler fremhævede, den, at det altid viser sig, at Træfustager blive mere eller mindre utætte i Tidens Løb, saa at Krudtet drysser ud af dem og altsaa ligger paa Gulvet og andre Steder, hvor den Slags Ting opbeva-res. Følgen bliver da, at man ved den mindste Uforsigtighed, hvis nogen kaster en Spovstik i Nærheden, eller der falder den mindste Gnist fra en Cigar, strax har en Eksplosion. Jeg tror derfor, at denne Be-stemmelse er forsvaerlig og hensigtsmæssig, og at det vist heller ikke vil kunne foranledige

en Købmand nogen større Udgift at forsyne sig med disse Blisbeholdere, som han, naer han en Gang har faaet dem, kan bruge i mange Aar.

Endelig skal jeg med Hensyn til et Spørgsmaal, som den første ærede Taler stillede til mig angaaende Forholdet mellem den Lov, der blev vedtaget her, samt den derefter i 1889 udgaaede Kundgørelse og Landkommunallovens § 18 bemærke, at jeg virkelig ikke her paa Stedet ser mig i Stand til at besvare et saa detailleret Spørgsmaal, men det er noget, som jeg selvfølgelig skal give det ærede kommende Udvalg Oplysninger om. Det kan godt være, at der er en Unoj-agtighed til Stede her, det tør jeg slet ikke nægte. Det eneste, som i dette Tilfælde fore-kommer mig at kunne være tvivlsomt, er, om det kan rettes ad administrativ Vej, eller om det ikke er noget, der burde have været paaset ved Lovens Emanation. Den er nu en Gang kommen til at lyde saaledes, at Mini-steriet ikke har Berettigelse til at foretage andre Forandringer i den gamle Brandpoliti-lov af 2den Marts 1861 end dem, som denne nye Lov gør, og derfor er det maasse et Spørgsmaal, om man kunde være berettiget til i Henshold hertil at unblade at tage det albeles ordret, som det staar i den gamle Brandpolitilov. Det er imidlertid et tilfent Spørgsmaal, og jeg ønsker derfor ikke at udtale noget bestemt derom paa dette Sted, men det kan som sagt blive Genstand for nærmere Forhandlinger med det Udvalg, som jeg efter samme ærede Medlems Ud-talelser maa antage vil blive nedsat i denne Sag.

Berntsen: Med Hensyn til det sidste, saa antager jeg, at det er en Forglemmelse af det Udvalg, der behandlede denne Sag i Fjor; men jeg skal saa afvente de nærmere Forhandlinger, som kunne føres derom mel-lem den ærede Justitsminister og Udvalget. Det er et Punkt af ikke liden Interesse for Kommunalbestyrelserne, der beskæftige sig med Affattelsen af Skatteligningen for Kom-munerne, hvor vidt Kommunallovens § 18 er bestaaende, eller om den er annulleret ved den Lov, der blev vedtagen i Fjor.

Med Hensyn til selve den Sag, der foreligger, har jeg hidtil forgæves søgt i de Motiver, der ledsage det oprindelige Lovforslag, saaledes som det er fremsat af den ærede Justitsminister, og i de Argu-menter, der ere fremførte i det andet Ting til Forsvar for Lovforslaget. Jeg savner fremdeles tilstrækkelig Begrundelse af Nød-vendigheden af at gaa til et Skridt, som det her er foreslaaet, nemlig at sætte saa-